

Piotr Longin BEDNARCZYK

ksiądz, biskup pomocniczy diecezji tarnowskiej

Urodził się 23 lutego 1914 roku w Sowlinach k. Limanowej, jako syn Stanisława i Barbary z Jasiców. Dzieciństwo i wczesną młodość przeżył w Limanowej, gdzie uczęszczał też do szkoły powszechnej. Od najmłodszych lat związał swoje życie z wizerunkiem i kultem dla Matki Bożej Bolesnej, która króluje w miejscowym kościele.

W Tarnowie ukończył szkołę średnią i w 1933 Seminarium Nauczycielskie. Duży wpływ na swojego wychowanka wywarł w tarnowskim internacie ks. Józef Lubelski, późniejszy infułat. W 1935 zdał maturę w Krakowie.

W 1936 rozpoczął pracę pedagogiczną w Poznaniu i równocześnie studiował na Wydziale Filozofii Uniwersytetu Poznańskiego, czemu przeszkodził wybuch II wojny światowej. W 1940 wstąpił na studia do Seminarium Duchownego w Tarnowie.

Święcenia kapłańskie otrzymał 3.06.1944. Przez dwa lata pracował jako wikariusz w Szczepanowie, potem jako kierownik internatu św. Józefa. W tym też czasie podjął, nieukończone z powodu wybuchu wojny, studia na Uniwersytecie Poznańskim, uzyskując doktorat z filozofii na podstawie rozprawy Zużytkowanie wykształcenia szkoły powszechnej przez ludność wiejską w świetle pedagogiki empirycznej (18.03.1947). Z kolei w 1952 (praca pt. ks. Franciszek Gabryl - czasy, życie, dzieła), stopień doktora teologii zdobył na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie.

Pracując w Tarnowie w różnych instytucjach diecezjalnych, poświęcił się szczególnie dziełu formacji do kapłaństwa i katechizacji.

Od 1946 wykładał w Wyższym Seminarium Duchownym w Tarnowie. Był tam m. in. profesorem psychologii, potem pedagogiki i oraz Ojcem Duchownym (1955-1959) i wicerektorem (1960-1963). Od 1961 był wizytatorem diecezjalnym, a od 1962 głównym referentem Komisji Katechetycznej Episkopatu Polski.

Mianowany biskupem 21.02.1968, przyjął sakrę biskupią w dwa miesiące później z rąk ówczesnego kardynała Karola Wojtyły.

Pełnił funkcje: wikariusza generalnego diecezji, prepozyta Kapituły Katedralnej w Tarnowie, a także Administratora Diecezji (po śmierci abpa Jerzego Ablewicza). Z jego pracą związane były uroczystości w Tarnowie beatyfikacji bł. Karoliny Kózkówny przez papieża Jana Pawła II (9-10.06.1987). Poświęcił jej napisaną przez siebie książkę. Wzdłuż i wszerek przemierzył diecezję, poznając ludzi, ich obyczaje, interesując się historią regionu.

Działał w myśl swego biskupiego zawołania: ut gaudens catechizem - abym radośnie katechizował. Biskup diecezjalny zlecił mu kierowanie Wydziałem Katechetycznym. Opiekował się Wydziałem Duszpasterskim Diecezji Tarnowskiej. Rozwinął duszpasterstwo sanktuaryjne. Organizował po kierunku biskupa ordynariusza koronację obrazów w Okulicach (jeszcze przed biskupstwem), potem w Lipinkach i rekonorację w Przeczycy.

Wraz z ks. prałatem, Ludwikiem Kowalskim, przyczynił się w 1966 do koronacji w Limanowej, a w 1983 z ks. proboszczem Józefem Porębą do rekonoracji na Krakowskich Błoniach – Limanowskiej Piety (z rąk najpierw Kardynała Karola Wojtyły, a potem już jako papieża Jana Pawła II).

W 1972 z jego inspiracji urządzono festiwal piosenki kościelnej, który przyjął się i corocznie był prowadzony jako Festiwal Piosenki Religijnej Mater Dolorosa.

Od 1981 redagował kwart. Sanktuarium MBB w Limanowej „Mater Dolorosa”. Autor życiorysów (ks. bpa. Jana Stepy w „Currendzie” z 1959, księży: Piskorza, Wątorka, Józefa Pasternskiego - rektora Seminarium Duchownego). Współautor podręcznika seminaryjnego Stary i Nowy Testament, a także Katechizmu religii katolickiej (pierwsza próba posoborowego ujęcia materiału katechizmowego w

Polsce). Autor rozdziału Parafia MBB w l. 1945-1979 w II tomie monografii Limanowa. Dzieje miasta 1945 – 1989, pod red. Tomasza Biedronia, Wyd. i Drukarnia „Secesja”, Kraków 2002, s. 429-447.

Wspólnie z księdzem Stanisławem Budzikim (obecnie biskup) wydał modlitewnik Nabożeństwo ku czci MBB w Limanowej (Mała Poligrafia, 1981).

Przewodniczył Zespołowi Redakcyjnemu wydawnictwa Kapliczki, figury i krzyże przydrożne na terenie Diecezji Tarnowskiej (1983).

Bibliografia prac ks. bpa. Piotra Bednarczyka przekracza 150 pozycji. Są to dzieła zwarte, artykuły, kazania, recenzje, artykuły, m. in. Życie i dzieło ks. Prałata Kazimierza Łazarskiego, „Currenda”, R. 96(1947) nr 10 czy Ks. Kazimierz Łazarski, wychowawca parafii Limanowa w duchu Konstytucji 3 Maja [w:] Księga Pamiątkowa 200-lecia Konstytucji 3 Maja w Limanowej, Limanowa 3 maja 1991, s. 73-84; Życie i główne dzieło ks. Ludwika Kowalskiego – koronacja Piety Limanowskiej, „Mater Dolorosa” nr 2 z 1993. Pisał także konferencje stanowe, egzorty dla młodzieży i kazania niedzielne, które w liczbie 78 drukowano we „Współczesnej Ambonie”, „Homo Dei”, „Ateneum Kapłańskim” i „Bibliotece Kaznodziejskiej”.

Nie ustawał w nauczaniu i głoszeniu Dobrej Nowiny nawet po przejściu na emeryturę w 1991. Będąc już biskupem seniorem został w Limanowej, uczestniczył w jej życiu społecznym i kulturalnym. Wyróżniony odznaką Za zasługi dla Miasta Limanowa (27.02.1997).

Krzyż cierpienia nazaczył ostatnie tygodnie życia śp. ks. biskupa Piotra Bednarczyka. Ksiądz Biskup 22 czerwca 2001 r. ciężko zachorował i w niedzielę, 24 czerwca, został przewieziony do limanowskiego szpitala. Otoczony szczególną opieką, był leczony na oddziale intensywnej terapii. Jakby przewidując swoje ostatnie cierpienia ofiarował je w określonych intencjach, jak sam wyraził to we wcześniej napisanym testamencie: "Swoje ostatnie cierpienia, jakie Bóg zechce na mnie nałożyć, ofiaruję za aktualnego Arcypasterza Diecezji Tarnowskiej oraz za przyszłe powołania kapłańskie zarówno w diecezji, jak i w rodzinnej parafii limanowskiej".

Zmarł w dn. 7 sierpnia 2001 roku w Limanowej i pochowany został w specjalnie przygotowanym sarkofagu przy miejscowej Bazylice MBB w Limanowej. Od chwili pogrzebu wierni licznie przychodzą tam na miejsce spoczynku śp. Biskupa, by zapalić świecę i polecić Jego duszę Bogu w modlitwie.

Dokładnie w dziesiątą rocznicę jego śmierci (2001) na fasadzie domu rodzinnego biskupa – w którym przebywał i mieszkał na emeryturze – a w którym obecnie mieści się przedszkole, odsłonięto pamiątkową tablicę, a przedszkolu nadano imię biskupa Piotra Bednarczyka. 10 marca 2011 r. w budynku Wyższego Seminarium Duchownego w Tarnowie pracownicy katedry nauk pedagogiczno-katechetycznych Wydziału Teologicznego Sekcja w Tarnowie, Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie, zorganizowali konferencję poświęconą osobie i dziełu biskupa Piotra Bednarczyka – *5. naukowa konferencja katechetyczna: „UT GAUDENS CATECHIZEM – abym radośnie katechizował. 10 rocznica śmierci biskupa Piotra Longina Bednarczyka, biskupa pomocniczego diecezji tarnowskiej”*. Wygłoszone podczas tej konferencji wykłady oraz nadesłane artykuły zostały opracowane i wydane jako praca zbiorowa pod redakcją ks. prof. dra hab. Józefa Stali i ks. dra Bogusława Połcia *„UT GAUDENS CATECHIZEM. 10. rocznica śmierci biskupa Piotra Longina Bednarczyka, biskupa pomocniczego diecezji tarnowskiej – jako już 22 tom w serii „Edukacja dzisiaj. Problemy i wyzwania”*. Zostały w niej zaprezentowane następujące zagadnienia: postać bpa Piotra Bednarczyka, wybrane aspekty nauczania bpa Piotra Bednarczyka, zagadnienia katechetyczne i wychowawcze oraz zagadnienia teologiczne i duszpasterskie.

Rada Miasta Limanowa uchwałą Nr LXI/402/2014 z dnia 25 lutego 2014r. nadała Księdzu Biskupowi Piotrowi Bednarczykowi tytuł Honorowy Obywatel Miasta Limanowa.